

DUCHOVNÉ

OZVENY

ročník XIV.

Október

2011

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Číslo 10

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Duch Svätý

Október je mariánskym mesiacom, je zvlášť venovaný úcte k Ružencovej Panne Márii a najmä samotnej modlitbe svätého ruženca. Zároveň je tohtoročný október v našej farnosti mesiacom, kedy niekoľko desiatok dievčat a chlapcov príjmu sviatosť birmovania a tak skrze ruky otca arcibiskupa príjmu znak daru Ducha Svätého. Vo sviatosti krstu dostávame závdavok Ducha Svätého, vo sviatosti birmovania plnosť jeho darov: dar múdrosti, dar rozumu, dar rady, dar sily, dar poznania, dar nábožnosti a dar bážne Božej. Sviatosťou birmovania sa veriaci majú pevnejšie spojiť s Kristom a v sile Ducha Svätého majú byť svedkami viery, svedkami Ježiša Krista v dnešnom svete.

Kto by nám v tomto vedel lepšie pomôcť, ako naša nebeská Matka, Panna Mária. Ju zatônil, ju naplnil Duch Svätý, aby sa stala matkou Božieho Syna. Ako matka bola najužšie spojená so svojim synom Ježišom Kristom. A svojou vernosťou aj v najťažších chvíľach utrpenia a smrti vydala svedectvo o Mesiášovi, ktorý na kríži vykúpil celé ľudstvo.

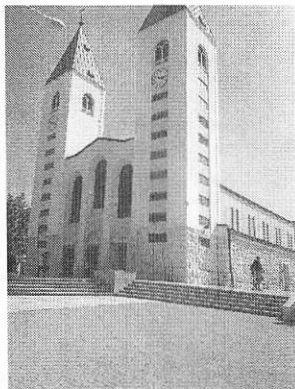
Utekajme sa teda k Panne Márii, vyprosujme si skrze modlitbu posvätného ruženca milosť byť naplnení Duchom Svätým, nechať sa ním viesť, byť verní Kristovi a vydávať o ňom dobré svedectvo. Ružencová Panna Mária, oroduj za nás.

Peter Škultéty

Púť do Medžugorja

Dňa 6. septembra 2011 v podvečerných hodinách sa občania Košolnej, Suchej nad Parnou, Zvončina, Orešian a Boleráza spolu s našim dôstojným pánom Petrom Škultétym a jeho maminou vybrali na púť do Medžugorja. Po príchode sme sa ubytovali v penzióne. Keďže sme boli unavení po štrnásť hodinovej ceste, podaktorí oddychovali na izbách, niektorí sa išli pozrieť do mesta. V meste bolo veľa obchodov, kde sme si kúpili rôzne suveníry, aby sme mali pamiatku. Druhý a tretí deň sme absolvovali púť s modlitbou ruženca na dva vrchy. Prvá bola k Panne Márii na vrch Podbrdo, druhú sme si spravili počas modlitby krížovej cesty na vrch Križevac. Navštívili sme aj Comunitu Cenacolo, kde žijú narkomani, a aj sirotinec Matkina dedinka. Každý deň sme zakončili svätou omšou, ktorá bola spojená s adoráciou a modlitbou svätého ruženca. V posledný deň v sobotu, sme si pobalili veci a po raňajkách sme opustili Medžugorje. Asi o dve hodiny sme dorazili na Makarskú riviéru, kde sme sa celý deň kúpali. Našli sa medzi nami, pútnikmi, aj takí, ktorí ešte pri mori neboli, pre tých to bol dvojnásobný zážitok. Po celodennom oddychu a kúpaní nám náš dôstojný pán slúžil svätú omšu pri Panne Márii Lurdskej na pútnickom mjeste Vepric. Po tomto celodennom zážitku sme sa vydali asi o pol ôsmej na cestu domov. V nedeľu asi o štvrt' na desať sme sa všetci úspešne vrátili domov. Celý výlet organizovala teta Anička Cíсарová, za čo jej patrí veľká vďaka. Všetci sme mali pekný zážitok.

Kamila Hudcovičová

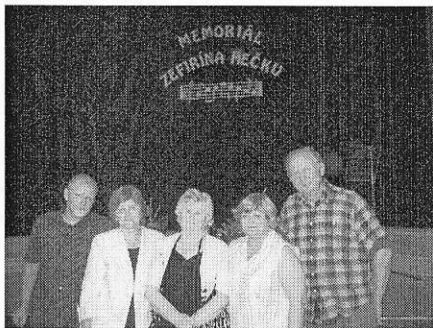
Memoriál Zefirína Hečku

Dňa 1. septembra 2011 sa v Kultúrnom dome v Suchej nad Parnou o 15.00 hodine konal Memoriál Zefirína Hečku pod záštitou Obecného úradu a Suchovského speváckeho zboru. V programe vystúpila Dychová hudba Suchovanka, Detský spevácky zbor z Košolnej, Cirkevný spevácky zbor Laudate, Chrámový zbor Jána Cikkera Brestovany, Cirkevný zbor Glória Zohor, Komorný zbor Gejzu Dusíka Zavar a domáci Suchovský spevácky zbor. Celý program moderovala predsedníčka zboru Alenka Lastovičková, ktorá veľmi pekne zaspomínala na vzácneho, múdreho,

skromného a dobrého človeka, ktorému bolo toto podujatie venované – nášho pána dirigenta - Zefirína Hečka. Pani starostka obce Daniela Balážová privítala všetkých prítomných a vyjadrila poďakovanie manželke Márii, deťom Miloslavovi, Aničke, Márii a Jozefovi, ktorí majú tiež veľkú zásluhu na tom, čo pán Hečko po sebe zanechal. Po príhovore pani starostky pokračovala v hudobnom vystúpení Dychová hudba Suchovanka pod vedením Rastislava Fridricha. Svojimi piesňami privítali zúčastnených hostí. Po dychovke zaspieval detský spevácky zbor z Košolnej pod vedením Márie Mazúrovej mladšej. Deti ukázali svoje talenty. Čo nás veľmi teší, že sa rodia i medzi tými najmenšími. Pri gospelovom speve pokračovala aj spevácka chrámová skupina Laudate pod vedením pani Alenky Marhovej. Hudobne spevácky zbor Laudate sprevádzal Jarko Babiš i samotná dirigentka na gitare. Ich spev rozprúdil v žilách energiu a vniesol medzi hostí úžasnú silu viery. Chrámový zbor Jána Cikkera z Brestovian pokračoval svojim spevom v oslave Pána krásnymi melódiami. Taktiež cirkevný zbor Glória zo Zohora nechal zaznieť svoj spev zvučnými tónmi s láskou a pokorou. Na memoriáli sa zúčastnil aj komorný zbor Gejzu Dusíka zo Zohora. Prítomných potešili nielen svojou návštevou, ale i zvučným spevom. Záver patril Suchovskému speváckemu zboru pod vedením Alenky Baranovičovej. Piesne boli ladené väčšinou chrámovou tematikou. Po krásnom speve všetkých zborov pani starostka Daniela Balážová poďakovala účinkujúcim za pekné popoludnie a naplno prežitý kultúrny zážitok. Nechýbalo ani odovzdávanie kytíc všetkým dirigentom od detí Zefirína Hečku. Podujatie sa nieslo v duchu viery, sily a lásky k zborovému spevu. Za toto krásne podujatie vďačíme

obrovskému človeku, ktorý tu zanechal po sebe veľké dielo, pánovi dirigentovi Zefirínovi Hečkovi. Ako členka zboru by som chcela týmito slovami poďakovať i rodine, ktorá prácu tohto človeka podporovala a vážila si ju. Patrím medzi najmladšie členky speváckeho zboru a pána dirigenta som zažila len krátko, no veľmi intenzívne. Vždy počul zle zaspievaný tón, no nikdy nikoho nepokarhal. Stačil nám iba pohľad a vedeli sme, že je zle. Mal v sebe nekonečnú studnicu trepezlivosti, ktorá sa myslím ani nevyčerpala. Nechali ste v nás kus svojho bytia, venovali nám viac času ako rodine. My sme boli ako vaše dieťa, ktorému treba venovať a obetovať svoju energiu. Podarilo sa - stopa zostala. Z celého srdca Vám ďakujeme, náš sokolík biely, náš pán dirigent – Zefirín Hečko.

Lívia Izakovičová

Dychovka na dovolenke

Kto si myslí, že dychovkári nemajú ekonomické cítenie, je na omyle. Krízu potláča dovolenkami na Slovensku. Po dvoch dovolenkách v Taliansku, druhýkrát po sebe sme dovolenkovali doma. Minulý rok na Orave v Zuberci a tento rok v Pieninách v Červenom Kláštore (možno preto Taliani idú s ekonomikou dolu vodu). V sobotu 5. augusta zo Suchej nevyrážal tradične veľký konvoj šiestich až siedmich áut. Rozdelili sme sa a zišli sme sa až v Poprade. Z Popradu do nášho cieľa pokračovalo sedem áut dychovkárov, samozrejme s nástrojmi, s rodinami a s ich priaznivcami. V ubytovni Hájenka sa nás ubytovalo 31. V nedeľu po svätej omši v Poľsku (Poľsko a Červený Kláštor oddeľuje rieka Dunajec, ale spája ich pred piatimi rokmi vybudovaná lávka) sme išli na pltiach splaviť už spomínanú rieku Dunajec. Mýli sa ten, kto si myslí, že splav takej rieky je iba ako člnkovanie na potoku vo vani (hoci aj to má čosi do seba, môžem potvrdiť z vlastnej skúsenosti). Počas vyše 10 kilometrovej plavby riekou s hĺbkou od 50 centimetrov do 12 metrov, sme sa z výkladu pltníka dozvedeli históriu pltníctva, pozreli sme si rôzne zaujímavosti a úkazy po obidvoch brehoch, prebrali sme flóru a faunu v okolitých horách a z vodnej hladiny sme si pozreli kopce, ako sú Sokolica – matka Pienin, Tri koruny, Sedem mníchov a iné, ktoré sme chceli v nasledujúcich dňoch zdolať. Po takmer dvojhodinovej plavbe sme zakotvili v prístave, odkiaľ sme si pozdĺž rieky urobili prvú nenáročnú túru späť. Večer sme dostali vzácnu návštevu. Prišiel nás pozrieť náš pán farár Vdp. Peter Škultéty, ktorý s nami pobudol dva dni a absolvoval s nami výstup na Tri koruny. Keďže nasledujúce dni sme si organizovali indi-

viduálne, spomeniem v krátkosti, čo všetko sme absolvovali: návšteva kláštora Kartuziánov, kde pôsobil aj nedávno sfilmovaný lietajúci mních Cyprián, výstup na Sokolicu, návšteva hradu v Starej Lubovni so sokoliarmi, návšteva stredovekej vojenskej osady, návšteva kúpeľov Vyšné Ružbachy. Vo štvrtok sme si naplánovali výlet do Poľska. Opäť nás navštívil pán farár a spolu s ním sme sa vybrali do 135 kilometrov vzdalenej Wieliczky, pozrieť si soľnú baňu. Cestou sme sa zastavili (akí by sme to boli Slováci) v Novom Targu na trhoch. Do Wieliczky sme dorazili okolo jednej poobede. Ako skupina sme dostali síce poľského sprievodcu, ale hovoril tak pomaly, že sme mu všetci rozumeli. Baňa má vyše 700 rokov, dlhá je asi 250 kilometrov, hlboká 325 metrov. My sme prešli asi 7 kilometrov, zostúpili sme do hĺbky 135 metrov, z deviatich poschodí sme navštívili dve. V bani je prezentovaná celá história wieliczkeho baníctva. Sú tam sochy baníkov pri rôznych baníckych činnostiach, sochy patrónov baníkov, napríklad sv. Barbora, sv. Kinga, sochy významných návštevníkov, napríklad Jána Pavla II., kaplnky sv. Antonína, sv. Kríža, sv. Kingy, koncertná sála, reštaurácia, a to všetko zo soli. Zo soli sú podlahy, reliéfy na stenách, aj lustre. Soľ tam nie je biela, ako ju poznáme z kuchyne. Obsahuje 3% nečistôt, pripomína kameň, ale lampou sa dá presvietiť. Pozreli sme si tam ešte minigalériu olejomalieb a banícke múzeum. Po viac ako troch hodinách sme sa rýchlou výťahom dostali na povrch. Späť sme sa vrátili až neskoro večer. V piatok si niektorí ešte urobili túry po okolí a niektorí navštívili konskú farmu, kde sa dalo aj jazdiť na koňoch. V stredu večer pred Goralskou krčmou, kde sme sa stravovali, hrala akási krojovaná dychovka. Kto sa

blížšie pozrel alebo prečítal nápis na bubne, zistil, že sme to my – „Suchovanka“. Bavili sme sa my, bavili sme turistov, ba i zopár Poliakov, ktorí keď nás počuli, štartovali bicykle a prifrčali k nám. Nieкто si s nami zaspieval, nieкто zatancoval a nieкто iba tak počúval. Naše vystúpenie ukončila až tma. Týždeň rýchlo ubehol a v sobotu sme sa vracali domov. Niektorí sa ešte zastavili na Štrbskom plese, iní u rodiny, u známych a ostatní išli priamo domov. Domov sme sa dostali zdraví. Verím, že dlho budeme spomínať na prekrásnu prírodu Pienin, na spoločné večery, súkromné omše, túry a výlety a že aj táto dovolenka utuží náš kolektív, ktorý takýmto spôsobom šíri kultúru a zviditeľňuje našu obec – SUCHÚ NAD PARNOU.

SMVHT

„Mladosť - pochabosť, staroba - choroba.“

Stretli sme sa po rokoch. Po zodpovedaní otázok na zdravie, rodinu – prišla ďalšia – a čo ďalej, čo máme od života ešte čakať? Pokojnú starobu, prežitú v kruhu milujúcej rodiny - detí a známych? Tak nás to voľakedy učili, viedli nás k tomu. Ale aká je realita? V dnešnej dobe naši „mladí“ musia pracovať, aby zarobili na živobytie, či na prežitie! Kto sa o nás postará? Kamarát v úvahe pokračuje – „Modlím sa, aby mi na sklonku života dal Pán aspoň kúsok zdravého rozumu, aby som vedel rozoznať, že už nastal čas utiahnuť sa do ústrania, kde bude o mňa postarané. Nechcel by som zaťažovať deti, rodinu. Bez práce a pláce sa nedá existovať! Poviem Vám, že radosť z prežitého večera išla do ústrania. Aj keď sme spomínali na mladosť, roky prežité bez starostí, neskôr v boji o existenciu na tomto svete – zostala trpkosť. Naozaj nás už nič lepšie, krajšie nečaká? Ved' čo deti, vnúčatá? Nechcem byť neveriacim „Tomášom“, verím v dobro - v dobro ľudí, ktorí sú ochotní pomáhať i starým a nevládnym a nežiadajú od nich finančnú či inú odmenu. Ved' sa hovorí – „Kým na svete žije aspoň jeden dobrý človek, dobro nevymrie!“

Anka Oravcová

Spomienka z detstva (pokračovanie)

V časoch môjho detstva a mladosti boli sväté omše v pracovných dňoch len ráno. Pamätám si, že asi v roku 1959 ráno išli babka Volnerová z kostola domov do Košolnej a pri prechádzaní cez cestu do Dlhej pri Mastihuboch ju zrazilo auto. To auto ju doviezlo k lekárovi Morvajovi a on ju hneď poslal sanitkou do nemocnice a tam aj zomrela. Na krížové dni bývali procesie ráno po svätej omši. Svätit' ozi- miny sa išlo s procesiou za cintorín von zo Suchej. Na ďalšie dni sa išlo k svätej Barbore, ku kaplnke svätého Floriana a k soche Panny Márie Immaculaty. Po sviatku svätého Vendelína sa išlo s procesiou k soche svätého Vendelína v nedeľu po litániách. Po sviatku svätého Urbana sme išli s procesiou do Ružovej doliny v nedeľu dopoludnia, tam bola aj veľká svätá omša. Domov sa zasa išlo s procesiou. Májové litánie a októbrový ruženec býval vždy večer. Na sviatok Božieho Tela a Božského Srdca Ježišovho bola procesia v nedeľu dopoludnia. Najprv chlapec niesol kríž a po bokoch mládenci niesli zástavy. Potom išli chlapci a chlapi. Za nimi išla školská mládež z Košolnej a niesla „Kristovo umučenie“. A to boli biče s klineciami, fagle malé aj veľké, lampáš, kalich, džbán, kocky na losovanie, mešec na 30 strieborných, metla, rukavičá, trňová koruna, kladivo, kliešte, šabl'a, špongia, Veronikina šatka, stĺp, rebrík, kríž, kohút a klinec. Potom išla dychová hudba, za ňou hasiči, niesli lampáše a svoj hasičský prápor. Štyria muži v bielych rukavičkách niesli baldachýn, vedľa mužov išla družička v bielom a ešte hasič. Pod baldachýnom pán farár Martin Ondroš niesol Sviatosť Oltárnu v monštrancii. Pred ním malé družičky rozsypali lupienky z ruží a kvietky. Modlenici pedspevovali

a ľudia s dychovkou spievali. Na strechách viali žltobiele pápežské zástavy. V oknách domov mali ľudia zažaté sviece a kvety a na sviatok Božského Srdca mali aj sošky Božského Srdca Ježišovho a Srdce Panny Márie. Tak prišla procesia až ku kaplnke svätého Floriana a tam bola svätá omša aj s kázňou. Cesta bola vypolievaná a vyzametaná a každý mal pred svojim domom cestu posypanú lupienkami z ruží a voňavou materinou dúškou. Procesia išla na šírku celej cesty, lebo vtedy chodilo ešte veľmi málo áut. Na konci procesie išli mamičky s kočikmi. Naspät' sa išlo ešte do kostola, tam bolo požehnanie a zakončenie. „Kristovo umučenie“ je teraz uskladené u rodiny Štrbíkovej v Košolnej.

Zo spomienok pani Heleny Zigovej

Mesiac úcty k starším

Či sa nám to páči alebo nie, rok za rokom plynie ako voda. Dieťa vyrastie, je z neho dospievajúci mladý človek a čoskoro dospelý občan. V dospelosti má človek všetky starosti a zodpovednosť za celú jeho rodinu, ktorú si vytvorí. Roky však nestoja ani tu, neskôr prichádza staroba. Starí ľudia majú rokmi veľa skúseností, pracovných i osobných. Najväčšiu radosť majú zvyčajne zo svojich vnúčat. Radi sa o ne starajú, a tým pomáhajú svojim deťom, aby oni mohli pracovať. Len škoda, že si starí rodičia nemôžu užívať svoje vnúčatá ako by chceli, pretože musia do neskorého veku pracovať a dôchodková hranica sa stále posúva, zatiaľ čo mladí ľudia sú bez práce a často si ani nemajú ako utvoriť pracovný režim. Starý človek potrebuje cítiť, že ho má niekto rád, že nie je zbytočný, potrebuje, aby ho niekto vedel vypočúť, porozprávať sa s ním, vziať ho na výlet, k lekárovi, pomôcť mu s nákupom, keď už nevládze..., chce sa tešiť zo života, z detí, z vnúčat... Vzájomná tolerancia je veľmi dôležitá, aby mohli starí s mladými svorne nažívať. Ako mladí musia tolerovať starých, tak to má byť i naopak. Starí ľudia by nemali brániť tým svojim mladým, ak chcú a potrebujú zmeniť niečo v okolí na lepšiu a hodnotnejšiu život, pretože každý máme život len jeden a nikto nevie, dokedy je tu. Mali by sme si vzájomne vážiť jeden druhého, lebo ak s niekým žijeme, je to z nejakého dôvodu, či už sme starí alebo mladí.

Čo napísali deti

Babka ľúbi mňa a ja ľúbim babku.
Johanka H., (9).

S babkou a s dedkom chodíme do kostola.
Oni sú dobrí. Viktória D., (7).

Bola som u babky na prázdninách. Hrali sme karty. Má ma rada a aj ja ju.

Mária S., 7 rokov

Moja babka a dedko sú najlepší na svete. Bola som u nich na prázdninách a hrali sme sa so psom. Bianka V., (8).

Žarty, ktoré zozbierala pani Zigová

Nemiestna konkurencia

Vážni sa rozprávajú medzi sebou: Ako ste sa dostali do väzenia? Z konkurenčných dôvodov. Robil som tie isté bankovky, čo štát!

V škole

Profesorka: Keď poviem: Ja som mladá a pekná, Aký je to čas? Ivan: „To je minulý čas...“

Debata v rodine

Matka: Vezmi na vedomie, že svoju dcéru vydám len za celkom zdravého, zdravím kypiaceho, svalnatého muža.

Dcéra: Buď pokojná, iný by sa aj tak neodvážil mať ťa za svokra.

V manželstve

Kysučan vysvetľuje kamarátom v krčme:

Viete, s tou ženbou je to tak.

Pred svadbou vraví chlap a počúva ho baba. Po svadbe vraví baba a počúva ju chlap. A za päť rokov vraví chlap, aj baba naraz a počúvajú ich všetci susedia

Posledná splátka

Obchodník: To je teda posledná splátka na detský kočík. A ako sa má maličká?

Matka: Ďakujem, veľmi dobre. Minulú nedeľu mala zásnuby

Október 2011
Cezročné obdobie

So	1	Terézia z Lisieux, panna, uč. Cirkvi
Ne	2	27. nedeľa v cezročnom období
Po	3	Maximilián
Ut	4	František Assiský
St	5	Placidus, mučeník
Št	6	Bruno, kňaz
Pi	7	Ružencová Panna Mária
So	8	Pelágia, panna, mučenica
Ne	9	28. nedeľa v cezročnom období
Po	10	František Borgiáš
Ut	11	bl. Ján XXIII., pápež
St	12	Maximilián, biskup
Št	13	Koloman
Pi	14	Kalixt I., pápež, mučeník
So	15	Terézia z Avily, panna, uč. Cirkvi
Ne	16	29. nedeľa v cezročnom období
Po	17	Ignác Antiochijský, biskup, mučeník
Ut	18	Lukáš, evanjelista
St	19	Ján de Brébeuf, Izák Jogues, kňazi a spoločníci mučeníci
Št	20	Vendelín
Pi	21	Hilarion
So	22	Salome; bl. Ján Pavol II.
Ne	23	30. nedeľa v cezročnom období
Po	24	Anton Mária Claret, biskup
Ut	25	Chryzant a Dária, mučeníci
St	26	Evarist, pápež, mučeník
Št	27	Sabína
Pi	28	Šimon a Júda, apoštoli
So	29	Felicián, mučeník
Ne	30	31. nedeľa v cezročnom období
Po	31	Wolfgang, biskup

Výročia, pripravované akcie

- 2.10.** októbrová hodina s arcibiskupom
9.10. udeľovanie sviatosti birmovania v našej farnosti na farskej sv. omši
16.10. výročie zvolenia pápeža Jána Pavla II. (1978, †2005)
23.10. zbierka na misie

Úmysly Apoštolátu modlitby na september 2011

- **Všeobecný:** Za nevyliciteľne chorých, aby svoje utrpenie znášali vo viere v Boha a v láske k blíznym.
- **Misijný:** Aby v Misijnú nedeľu v Božom Tude vzrástlo nadšenie pre evanjelizáciu, aby misijnú činnosť podporoval modlitbami a poskytoval materiálnu pomoc Cirkvi v najchudobnejších oblastiach.
- **Úmysel KBS:** Aby sa mladí ľudia pomocou modlitby svätého ruženca učili od Panny Márie ochotne plniť Božiu vôľu.

september v našej farnosti

pokrstení:

- * 24.7.2011 Erik Oboril, Suchá
- * 24.7.2011 Laura Oborilová, Suchá
- * 28.7.2011 Diana Oborilová, Suchá
- * 18.8.2011 Marek Ševečka, Zvončín
- * 5.7.2011 Natália Juhászová, Suchá
- * 8.8.2011 Markus Šarvaic, Trnava
- * 16.8.2011 Veronika Gažovičová, Suchá
- * 8.11.2010 Tatiana Nováková, Suchá

zosnulí:

- + 14.9. Roman Rogel, Suchá, 50r.
- + 19.9. Mária Jancová, Zvončín, 89r.
- + 20.9. Emília Žofčíková, Trnava, 82r.
- + 20.9. Igor Dudáš, Zvončín, 41r.
- + 21.9. Ladislav Vlachovič, Suchá, 81r.

sviatosť manželstva uzavreli:

- 17.9. Tomáš Molnár a Veronika Müllerová

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu v mesiaci s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Peter Škultéty,

administrátor farnosti

náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001

ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok